

DÉLMAGYARORSZÁG

SZEGED, Szerkesztőség: Somogyi ucca 12., t. em. Telefon: 23-33. - Kiadóhivatal: Kölcsony-könyvtár és jegyiroda: Aradi ucca 9. Telefon: 13-06. - Nyomda: Löw Lipót ucca 19. Telefon: 13-06. Távírási levélcím Délmagyarország Szeged

Kedd, 1934 május 15.

Ara 12 fillér

X. évfolyam, 109. sz.

ELŐFIZETÉS: Havonta helyben 3.20 Vidéken és Budapesten 3.60, külföldön 5.40 pengő. - Egyes szám ára hétköznap 12, vasár- és ünneppnap 20 fill. Hírfelek ívétetele tarifa szerint. Megjelent: ható kivételével havonta reggel

Temetések napján

(Szakaszok Jeremiás siralmaiból.)

Május 14, kedd: a temetések napja. Szeged délelőtt temeti dr. Somogyi Szilvesztert, délután utolsó útjára kíséri Wimmer Fülöpöt.

1/1. Jaj! de árván ül a nagy népü város! Olyanná lőn, mint az özvegyasszony! Nagy volt a nemzetek között, a tartományok közt fejedelemasszony; robotossá lőn!

1/2. Sírján sír éjjelente s könny borítja az orcáját Senki sincs, ki vigasztalná, azok közül, kik szerették; mind megcsalták barátai, ellenségeivé lőnek.

1/5. Elnyomói főkké lettek; ellenségei boldogok! Bizony az Ur verte meg őt az ő sok bűne miatt:

1/12. Mindnyájatokat kérlek, ti, járókelek: tekintsétek meg és lássátok meg, ha van-e oly bánat, mint az én bánatom, amely engem ért, amellyel engem sújtott az Ur az ő búsult haragjának napján!

1/14. Saját kezével róttá össze az én vétkeim igáját; ráfonódtak nyakamra; megrendítette erőmet; oda adott engem az Ur azok kezébe, akik előtt meg nem állhatok.

3/22. Az Ur kegyelmessége az, hogy még aincsen végünk; mivel nem fogyatkozik el az ő irgalmassága:

3/41. Emeljük fel szíveinket kezeinkkel egyetemben Istenhez az égben.

3/52. Vadászva vadásztak reám, mint valami madárra, ellenségeim ok nélkül.

3/57. Közelegj hozzám, mikor segítségül hívtak téged; mondd: Ne félj!

4/18. Vadásztak lépéseinkre úgy, hogy nem járhattunk a mi uccáinkon; elközelt a mi végünk, beteltek a mi napjaink, bizony eljött a mi végünk.

5/3. Apátlan árvák lettünk; anyáink, mint az özvegyek:

5/5. Nyakunknál fogva hajtatunk; elfáradtunk, nincsen nyugtunk.

5/14. A vénnek eltűntek a kapuból, megszűntek az ifjúk énekelni.

5/15. Oda van a mi szívünk öröme, gyászra fordult a mi körtán-cunk:

5/16. Elesett a mi fejünknek koronája, jaj most nekünk, mert vétkezünk!

5/17. Ezért lett beteg a mi szívünk, ezekért homályosodtak meg a mi szemünk.

5/19. Te Uram örökké megmaradsz; a te királyi néked nemzedékről nemzedékre.

5/20. Miért feledkezel el örökre mi rólunk? miért hagy el minket hosszú időre?

5/21. Téríts vissza Uram magadhoz és visszatérünk; ujtsd meg a mi napjainkat, mint régen.

5/22. Mert bizony-bizony megvetettél minket; megharagudtál ránk felettébb!

Kedden délben hozzák Szegedre Wimmer Fülöp holttestét

Kedden reggel fél 9-kor a városháza előtt kísérik el utolsó útjára Somogyi Szilvesztert

(A Délmagyarország munkatársától.) Szeged még mindig nem ocsúdott fel abból a kábultságból, amelybe a reászadtt tragikus gyász döntötte pénteken este, amikor megszólaltak a harangok és hirdették Somogyi Szilveszter halálát. A szegedi uccák telett változatlan szomorúsággal lobognak a fekete zászlók és a zászlók alatt elhalkult az élet lármája. Mintha temetővé döbbsent volna az egész város, mintha halottja lenne minden háznak.

És Somogyi Szilveszter, minden szegedi halottja, ott töltötte a vasárnapot a fogadalmi templom oldalkápolnájában. Üvegkoporsó alatt, magas ravatalon, virágok és gyertyák árnyékában. A szarkofág fényes üveglapján keresztülvilágított annyira ismerős arca, amelynek nemes vonalait nem kuszálhatta össze a legnagyobb képromboló, a halál. Ez a fényes nyugalomba merevedett arc uralkodik a gyászoló város felett, amelynek néne könnyesen, riadt szívvel zarándokol el állandó tömegben a ravatal felé. Viszi a halott polgármester ravatalához szeretetét, ragaszkodását, tájéalmának könnyeit

Zarándoklás a ravatalhoz

Hétfőn áthelyezték a ravatalt a templom főhajójába, a kupola alá és elhelyezték azt a hatalmas koszorurengetegét körülötte, amely óráról-órára nőtt. A ravatal előtt a város hatalmas koszorúja simul a fekete posztóhoz, baloldalon az egyetem jogtudományi karának fehér rózsákból font óriási koszorúja, az egyetemé, amely disz doktorát vesztette el Somogyi Szilveszterben. A ravatal két oldalán pedig felsorakoztak a többi koszorúk, a barátoké, a rokonoké, a tisztelőké, a testületké, egyesületké, intézményké. A ravatalnál két gyászkarzalagos városi diszhajdu állott őrséget, a templom előtt és a hajóban, a közönség táján sisakos rendőrök.

Kora reggeltől este tíz óráig megszakíthatatlan folyamatban volt el az egész város a ravatal előtt. A templom padsorai mellett öregasszonyok imádkoztak térdre roskadva, a polgármester szegényei, akiknek nem volt soha teljesíthetetlenül hagyott kérésük, vagy könyörgő tekintetük hozzá, akik reggelenkint ott leselkedtek rá lakása airtja körül és délutánokint a városháza előtt és a sűrű könnyek között könyörögtek életéért a betegség félesztendéjének minden napján. Most nem akarják elhinni, hogy a koporsó hideg üvegfedele mögött nem mozdul meg többé vigasztaló simogatásra az a kéz, amely annyi könnyet törölt le.

A koszorúk

A templomot este tíz órakor zárták le, pedig a zarándoklat egyre tartott még. Mindenki látni akarta még egyszer a város halottját, mindenki személyesen akart elköszülni Somogyi Szil-

vesztertől. A koszoru- és virágerdő pedig rengeteggé növekedett, szinte megtöltötte az egész kereszthajót. Hétfőn estig a következő koszorúfeliratokat jegyeztük fel a ravatal mellett:

Somogyi Szilveszternek, a kedves, hű barátának, Klebelsberg Kunoné.

Drága jó barátjuknak, Schmidt Henrik és neje, Igaz szeretettel, Iványi család.

Alkotó nagy Polgármesterének, Szeged sz. kir. város közönsége.

Kedves jó testvér, Isten veled! Gizike, Józsi. Felejtethetlen jó Nagybácsinknak, Margitka, Jancsi

Kalmár Józsefné virágáros asszony rózsacsokrot hozott.

Dr. Schäffer Lajos és Rózsika, szeretettel, Hűséggel a viszontlátásig. Nellikéd.

Édes jó Apámnak, Miklós, Médy és Miklóská. M. kir. állami Klauzál Gábor reálgimnázium ifjusága.

Isten veled, Miklós. Kedves Veszter, Isten veled, Manyi, Tóni. Nagy szeretettel Veszterünknek, Erzsike és Látó.

Jó Veszter Bácsinknak, Gabika és Lóránt. Kedves Veszterünknek, Apácska és Mamácska. Szeretett Veszterünknek, Feri és családja. Tisztelt tagjának, a Dugonics-Társaság.

Hálás megemlékezéssel a szegedi gör. káth. leányegyház.

Szomorú szívvel Gábor és Margit. Imádkozunk érted Urinők Mária Kongregációja.

Felejtethetlen elnökének az Ármentesítő és Belvizszabályozó Társulat.

A nagy Polgármesternek a Szegedi Közuti Vasipályá rt.

Munkatársamnak, Barátomnak, Baranyí Tibor, Hálás kegyelettel, M. kir. Ferenc József Tudományegyetem.

Szeged Polgármesterének, Kereskedelmi és Iparkamara.

Kegyelete jeléül, Máv. üzletvezetőség. Felejtethetlen pártfogójának, Szeged sz. Kir. város Testnevelési és Népgondozó Felügyelősége.

A testvérváros nagyérdemű polgármesterének, Hódmezővásárhely közönsége.

Szeged város nagy Polgármesterének, Szegedi Köz- és Magánhivatalok Önségélyző Egyesülete.

Szeretett Veszter bácsinak Tóni és Laci. Te hoztál fényt városunkba, Légszeszgyár és Villamtelep.

Utolsó üdvözlétül, Szabó Ferenc és Mária. Színházunk melegsívű támogatójának hálánk jeléül. Sziklai Jenő színigazgató és neje.

Felejtethetlen elnökének, a Városok Kulturális Szövetsége.

Szeretett Polgármesterünknek, a városi női felsőkereskedelmi iskola. Örök emlékü társelnökének a DMKE. A város nagy halottjának, a szegedi m. kir.